

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

A Γ Ω Ν

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδίου δικηγόρου
 Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ПРАКТИ

Κύριον ἄρθρον (οἷος πρέπει γὰρ δοθῇ χα-
 ρακτῆρ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπικούρου τῶν
 Μακεδόνων ἐπιτροπῆς).—Θράκη (περὶ τῆς
 ἐπαρχίας Βιζύης καὶ Μηδείας).—Τίνα
 τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας ἐν Μακεδονίᾳ τοῦ
 προσηλυτισμοῦ τῶν Ῥωμύωνων (μελέτη τῆς
 δεσποινίδος *Στεφανόπολι*).—Ἡ Ὁρέστεια
 ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ. — Ἐν τῇ κυρίᾳ
 Μακεδονίᾳ ἀνύπαρκτος ἡ βουλγαρικὴ ἐθνό-
 γων. — Ἀγγέγματα καὶ θρώλοι. — Τὰ ἐν
 Ἑλλάδι. — Φωνὴ Ἡπειρώτου περὶ τῶν ἐπι-
 χεϊμένων κινδύνων. — Τελευταῖαι Εἰδήσεις.

Πληθυσμὸς, φυλετικὴ σύστασις, σχολεῖα καὶ κατάστασις ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Βιζύης καὶ Μηδείας.

“Ενεκα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Σαραντὰ Ἐκκλησιῶν γενομένης ἡστερικῆς ἐπιδρομῆς τῶν Βουλγάρων πολὺς γέγονε λόγος περὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης παρ’ ἡμῖν, ἀλλ’ ἐλάχιστοι εἶναι οἱ τὰ μέρη ταῦτα γινώσκοντες μετ’ ἀκριβείας. Θέλοντες κατὰ τὸ ἀρχικὸν καὶ ἀναλλοίωτον προ- γράμμα τοῦ Ἀγῶνος” νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς “Βαλ- ληνας τὴν ὑπ’ αὐτὸν ἀγνοοῦμένην Ἑλλάδα ἀπετά- θημεν εἰς ἐγγύριον λόγιον ἄνδρα, ἀκριβῆ γνῶστην τῶν ἐκείθι πραγμάτων, ἐλθόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν παρασχεθέντων πίνακα ὧων τῶν πόλεων, κομποπό- λεων καὶ χωρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας Βιζύτης καὶ Μηδείας, ἐν ᾧ ἐμφανίζεται ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἡ κατὰ φυλὰς διάκρισις αὐ- τοῦ, ἡ παιδευτικὴ κίνησις καὶ ἡ πνευματικὴ ἐν γέ- νει κατάστασις. Βραδύτερον αἱ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς τὴν πολύτιμον συνεργασίαν ἐρεῖδόμενοι ἐπιτίθοντες, ὅτι θὰ παράσχῃμεν λεπτομερῆ ἐθνολογικὸν πίνακα τῆς ὅλης ἱεραρχικῆς διοικήσεως τῶν Σαραντὰ Ἐκ- κλησιῶν, ἀπὸ τῆς βασιμωτάτης ταύτης ἀρχῆς ὀρ- μώμενοι, ὅτι ἡ Ὁρξκη, ἣν ἀσυγγνώστως παρορώ- μαιεν, εἶναι προωρισμένη διὰ τοῦ μεγάλου καὶ κρα- ταινοῦ κατ’ ἀριθμὸν καὶ πολιτισμὸν Ἑλληνισμοῦ ἀπ- ἐναντι τῶν Βουλγάρων, καλῶς καὶ ἐν συνειδήσει τῶν πραγμάτων πολιτισμένης τῆς Ἑλλάδος, ἐν σωφῶ- ρον κινδυνεύοντα Ἑλληνισμόν τῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν ὀνύγων τοῦ Σλαβισμού.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια τῆς Μητροπόλεως Βιζύης καὶ Μηδίας συμπέπτει ὡς ἔγγιστα πρὸς τὴν περιφέρειαν τῆς πολιτικῆς διαιρέσεως τῶν ὑποδιαιρέσεων Βιζύης καὶ Μηδίας.

Καὶ ἐν μὲν τῇ ὑποδιοικήσει Βιζύης περιλαμβάνονται οἱ ἐπόμενοι συνοικισμοὶ ἢ κατοικίαι κατὰ Στράβωνα.

Βεζύη, ἡ καὶ πρωτεύουσα τῆς ὑποδιοικήσεως, ἱερμόπουτα περὶ τοὺς τέσσαρας χιλιάδας κατοίκους, **ὡν τρεῖς μὲν χιλιάδες Ἕλληνας**, χίλιοι δὲ μαωμε-
θάνοι. Ἡ Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος κοινότης συντηρεῖ δύο
ἐκκλησίας, σχολεῖα δὲ ἔχει ἀστικήν σχολὴν ἀρρέ-
ων, ἐν ἣ διδάσκονται τρεῖς διδασκαλοὶ, σχολεῖον δὲ
θηλέων μετὰ τάξεως νηπιαγωγείου, ἐν ᾧ μίκα διδά-
σκει διδασκάλισσα. Ὁ τῶν μαθητῶν ἀριθμὸς ἀνέρ-
χεται εἰς 120 μὲν πᾶν ἀρρέων, εἰς 75 δὲ τῶν
θηλέων.

Σοφάδα, καμφοπολις οίκουμένη αποκλειστικῶς
ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνερχομένων εἰς 2,000. Ἐκκλησίαν
ἔχει μίαν καὶ σχολεῖα δημοτικά ἀρρύνων καὶ τη-
λεων μετὰ δύο διδασκάλων καὶ μιᾶς διδασκαλί-
σης. Οἱ ἄρρενες μαθητὰί ἀνέρχονται εἰς τοὺς 100,
εἰς τοὺς 70 δὲ οἱ θήλειαι.

Κρυόνερον, Ἑλληνική καὶ αὐτὴ σποκλει-
στικῶς κωμόπολις, οἰκουμένη ὑπὸ 1700 ἀνθρώπων.
Ἑκκλησίαν ὡσαύτως ἔχει μίαν καὶ συντηρεῖ δημο-
τικὸν σχολεῖον κοινὸν ἀρρένων καὶ θηλέων, εἰς ὁ-
ροῦται περὶ τοὺς 80 μαθητὰς καὶ διδάσκει εἰς
μὲν διδασκαλίας.

Σαρακῆνα. Τῆς κωμοπόλεως ταύτης ὁ πλη-
θυσμὸς εἶναι μικτὸς, ἀνερχόμενος εἰς δύο χιλιάδας
κατοίκων καὶ κατανεμώμενος εἰς τὰ διάφορα φύλα

αὐτοὶ: **χίλος** μὲν πεντακάσσιος εἶναι Ἑλλη-
 νες, Βούλγαροι δὲ **150**, Τούρκοι **200** καὶ
180 Ἀβίγγανοι. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι μόνον μίαν
 ἐκκλησίαν καὶ διατηροῦσι δημοτικὴν Σχολεῖον μεθ-
 ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ φοιτῶνιν ὀδοῦντα μαθη-
 τὰ παρηνανχωμένους μετὰ πέντε διδασκαλίας, εἰς
 φοιτῶσι τεσσαράκοντα μίαν μαθήτριά.

Πανακ. Κωμόπολις οίκουμένη αποικιστικῶς
ὕπο βουλγαροφάνων ὀρθόδοξον πανακτικῶτα ἐκ
μενοντων εἰς τὰς ἐλληνικὰς αὐτῶν ἑξῆς παρὰ τὰς
ἀπειλὰς καὶ τὰς ῥαδιουργίας τῶν Βουλγάρων. Ο
κατοικοὶ αὐτῆς ἀριθμοῦνται εἰς 1200 περίπου καὶ
συντηροῦσι μίαν ἐκκλησίαν καὶ ἓν δημοτικὸν σχολ
εἶον μετ' ἑνὸς διδασκάλου, ἐν ᾧ διδάσκονται περ
ποὺς 50 μαθηταί.

Ἄγιος Ἰωάννης. Ἑλληνικὸν χωρίον οἰκοῦ-
μενον ὑπὸ χιλίων διακοσίων περίπου ψυχῶν, συν-
τηρεῖ δὲ μίαν ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον ἀρρέων μετ'
ἐνὸς διδασκάλου, ἐν ᾧ διδάσκονται ὁδοῦντα πε-
ρὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

“Άγιος Γεώργιος·” Ἑλληνικό-δωσάυτως χω-
ρίον τὸν αὐτὸν πρὸς τὸ ἀνωτέρω χωρίον ἔχον πλη-
θυσμόν, ἤγουν 1200 κατοίκους καὶ ἰσοβάθειον συ-
ντροπὴν σχολῆτον μεθ’ ἑνὸς διδασκάλου, ἀλλ’ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἶναι ἐλιγνότεροι ἐκείνων μολὶς εἰς 50
ἀνερχόμενοι. Περὶ τῶν δύο τούτων χωρίων ἠκού-
σαμεν, ἂν μὴ πλανώμεθα, παρὰ τοῦ σοφοῦ καληγρο-
τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Γ. Πολίτου, τοῦ
τοῦ παρὰδόντος, ὅτι διατrophοῦσιν ἐν τοῖς ἔθιμοις αὐ-

τῶν λείψανα τῶν τελετῶν τῶν πρὸς τὴν λατρείαν
τοῦ Διονύσου συνδεομένων.

Μαγειρώτισα. Ἑλληνικὸν χωρίον ὑπὸ χιλίων καὶ πεντακοσίων ψυχῶν οἰκουμένον, ἔχον δὲ μίαν ἐκκλησίαν καὶ κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ φοιτῶσι περὶ τοὺς 80 μαθηταί.

Χαζπουγά. Ἑλληνικὸν καὶ τοῦτο χωρίον ἀριθμοῦν χιλίους διακοσίους κατοίκους. Ἔχει μίαν ἐκκλησίαν καὶ κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ φοιτᾷσι περὶ τοὺς 70 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τατρός. χωρίον ἀριθμοῦν 750 κατοίκους βουλγαροφώνους Ἑλλήνας ἀσέστων διατηρουμένων τὴν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν αὐτὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπαγομένους. Τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι καὶ κατὰ τοῦτο ἀξιόλογον, ὅτι διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἀποτελεῖ τὴν τραντάχτην ἀποδείξιν, ὅτι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι τὸ κρίσιμον ἐθνολογικὸν γνώρισμα τῶν κατοίκων. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀλλοφώνων ἐπιδρομαὶ, ἡ εὐστοφία τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ ταχυτέρα ἐν εἰρηνικοῖς χρόνις ἐξοικείσις πρὸς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀξέστων καὶ δισυκλήτων ἐπηλυδῶν ἡλλοίωσαν τὴν γλῶσσαν τῶν Ἰθαγενῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν μετέβαλον καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν τὸν ἐθνικόν. Πικρότερα τὰ φαινόμενα ταῦτα ἀπαντῶσιν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνθα οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα μέρους τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ἐρεδόμενοι διεκδικοῦσιν ὡς ὁμοφύλους καθρωτάτους ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ χωρίον διατηρεῖ ἀσήμαντον κοινὸν σχολεῖον
ἀρρίνων καὶ θηλέων μεθ' ἑνὸς διδασκάλου παιδεύον
τος περὶ τοὺς 40 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Σημ. α' Ἀγῶνος». Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ ἐπιστοίλας ἡμῖν τὰς πληροφορίες νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευσθύνσεως, δι' ἣν θὰ ἀπευθύνωμεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολάς ἡμῶν.

(Θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ προσεχές)

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔΥΟ ΕΤΗ
ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τοιοῦτον τίτλον φέρι νεώτατον φυλλάδιον τῇ
δεσποινίδος Ἰωάννης Στεφανόπουλι, τῆς ἀκαταπο-
νήτου ταύτης δημοσιογράφου, ἣν ὁ βλέπων ἀγωνί-
ζομένην, ἐς αὐτὴν ἠγωνίζεσθαι ἐν τοῖς κριταῖς τούτου
καιροῖς, ἄκων ἀναμνησθῆναι διὰ τὸ ἐβέρξηε εἶπε περ
τῆς βασιλίσσης Ἀρτεμισίας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν
δτι ἡ δεσποινὶς Στεφανόπουλι πῆλτε τοὺς ἀντιπα-
λους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς ἀρχικὴ σύμμαχος αὐτοῦ.

Μετά τὰ ὥρατα καὶ πλήρῃ δυνάμει κατὰ τὴν
Βουλὰρμον φυλλάδι, ὃν ἀπὸ τὴν ἐδῶκαμεν σκια-
γραφίαν ἐν προηγουμένους φύλλοις τοῦ « Ἀγῶνι »
ἐν τῷ προκειμένῳ τύχει ἀναλῦσι τοῦ ἐπίσημον ὑπὸ
μνημα πρὸς τὴν βασιλεῖα Κάρολον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς
ἐν Ῥωμανίᾳ Παιδείας Χάρετ, τοῦ εὐχαρσίου κα-
ρῶντον τούτου πολιτικῷ ἀνδρὶ τῆς Ῥωμανίας, τοῦ
δεινοῦ ῥήτορος, ὅστις ὄχι μόνον πρὸς τὸν βασιλεῖ-
του, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον αὐτῆς τῆς Βουλῆς παρέστη
τοῦ μάχωντον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ῥωμανικῶν προσπα-
θεῖων πρὸς δημιουργίαν ἀνυπεράκτου ἐθνικότητος καὶ
τῆν ματαιίαν σπατάλην χρήματος πρὸς δημιουργίαν
θεσθεῖων καὶ ἀργοτροφίαν ἀνθρώπων πωλοῦντα-
τας συνειδήσεις τῶν.

Τοὺς λόγους τοῦ Ρωμάρχου ἀπορροῦσιν ἐπικαλουμέν
ἡ δασποινὴ Στεφανόπολι καί τις αὐτὰς παρρωμονικὰ
στατιστικὰς εἰρηδομένη καταδεικνύει δι' αὐτὸν
ἐναργείας, ὅτι ὁ ρωμονικὸς προσηλυτισμὸς οὐδὲν ἄλλ
ἔπρεν ἀποτελεῖσθαι ἢ τὴν βλάψην τῶν Ἑλληναῶν
τὴν μείωσιν τῆς δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ
κατὰ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἔθνων καὶ τὴν ἐπιστολή
ἀκουσῆς τῆς Ρωμοῦναι, τὸν κοινὸν ἔθρον τῆς Ἑ
λληνολατινικῆς ὁμοφυλίας ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Ἑ
ρώπῃ, τοὺς Βουλγάρους.

« Ἐὰν», λέγει ἡ εὐγενής καὶ ἀδρά, ἀλλ' ὅξεν
βιλλουσα κατὰ σκαποῦ συνήγορος τῶν ἑλληνικῶν
δικαιῶν, ἀερωτηθῶσι οἱ μὲν Ἕλληνας διὰ τὴ ἐπι-
λέμεσαν τὴν ῥωμαιοκινὴν προπαγάνδαν, οἱ δὲ Βού-
γαροι διὰ τὴ δὲν ἀντέστησαν κατ' αὐτῆς, καὶ
Τούρκοι διὰ τὴ ἐνεθάρρυναν αὐτήν, ἡ ἀπάντησις
ἔσται σχεδὸν ἡ αὐτὴ παρὰ πάντων. Ἐπολέμησαν
αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, διότι κατὰ τῶν ἑλλήνων
ἡσκέιτο· ἀφῆκαν αὐτῇ ἐλευθεροῦν τὸ στάδιον οἱ Βού-
γαροι, διότι ἠδύνατο νὰ βλάψῃ τὸν Ἑλληνισμό
ἐξοθήσαν δ' αὐτὴν δι' ὅλης αὐτῶν τῆς δυνάμε-
0 οἱ Τούρκοι, διότι ἐπίστευσαν αὐτὴν ἱκανῶς νὰ ἐ-
-ασθενήσῃ τὸν Ἑλληνισμόν.

Εἶναι πλάνη, εἰλικρινής ἡ καθ' ὑπόκρισιν ἀδι-
φορον, τῶν Ῥωμούνων πολιτευτῶν νομιζόντων, ὅ

τὸ ἔργον τοῦ βωμολοχικοῦ προσηλυτισμοῦ ἀπέτυχεν ἐν Ῥωμανίᾳ δι' ἑλλειψιν ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως αὐτοῦ. Ὅχι δὲν ἀπέτυχε διὰ τοῦτο, ἀναρῶντες πλήρως δικαίας πίστεως ἢ δεσποινίς Στεφανόπολι. ἀ'Απέτυχε, διότι οἱ Κουτσόβλαχοι εἶναι Ἕλληνας».

«Εἴτε αὐτόχθων εἴτε ἐκ μεταναστεύσεως, εἴτε Ἀθηναῖος, εἴτε Ἰταλῖκος, εἴτε διέβη τὴν Ἀδριατικὴν, εἴτε ἐξεδίωχθη ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουνάβεως ὁ ἀνακαλυφθεὶς οὗτος λαός», κατέστη ἑλληνικός. Ἐνὰ μόνον ἔχει ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ ἐν ἰδιανὸν τὸν τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀποδίδει ἀναλλοίωτον ἀφασίωσιν πρὸς τὸν Ἑλλη-
νισμόν ἀντὶ τῆς παιδείας, ἐν οὗτοis τὸ παρῆεν.
Πᾶσαν ἀρετὴν τὸν ὁ Βάχχος διαθέτει, ὅπως ὑπερ-
ρετήση τὴν Ἑλλάδα. Τὰ κερδιθέντα δ' ἑκατομ-
υρίά του δοπαῖ, ἵνα ἐξωραίσῃ τοὺς Ἀθήνας, τοῦ
Ἑλληνισμοῦ τὴν πρωτεύουσαν. Ἐὰν δ' ἡ περιουσία
αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπησι τοιαυτὴν ἐλευθεριότητα,
ιδρῶσι σχολεῖν Ἑλληνικόν ἐν χωρίῳ τινὶ τῆς Ἡπεί-
ρου ἢ τῆς Μακεδονίας, ἐν συνοικισμῷ τινι, ἔνθα λα-
λεῖται ἡ Βλαχικὴ, ἀδιάφορος ὥς πρὸς τὴν ὡ-
μυνητὴν γλώσσαν».

Ἄλλ' ἵνα καταλήξῃ εἰς τὰ ὥραϊα, τὰ ἀκαταγώ-
νισα ταῦτα συμπεράσματα ἡ χαριτόβουτος νιάνις,
πόσα ἐμελέτησε βιβλία καὶ φυλλάδια, ἄβρα καὶ
μετάτας, καὶ ὑπομνήματα, ἐπιστολάς τε καὶ μὴ, καὶ
μετὰ ποίας προσοχῆς παρηκολούθησε τὸν ἐξελισσό-
μενον καὶ ὁσημέραι σφοδρότερον καθιστάμενον φυλε-
τικὸν ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ ἄρωνα, καὶ μετὰ
ποίας θαυμαστῆς μεθοδου δι' ἑαυτὸν, ὅστις δὲν
μετέβη ἐν οὗτ' εἰς τὴν Ἑπειρον. οὔτε εἰς τὴν Μα-
κεδονίαν, ἀλλὰ γινώσκει τὰς ὑπὸ μυρίων ἐχθρῶν τοῦ
ἐλληνισμοῦ ἐπιβουλουομένας χώρας ταύτας κρῖσας
νον, μὴ τὴν ἀλήθειαν, πολλῶν καὶ Ἑπειρωτῶν καὶ
Μακεδόνων;

Εὐχόμεθα ολοφύχως νὰ μελετηθῇ τὸ ὥριστον βιβλίοριον τῆς ἀνεπιφύτου Στρεσανόπουλ· παρὰ πάντων μὲν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν τύχην τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ τριτοτακτικῇ Εὐρώπῃ, ὃν δὲν κατ' ὥρθωσαν νὰ καταβάλλωσιν οἱ πρὸς τὴν φυγὴν εἰς Ἀσίαν ἡδὴ ὠρμημένοι Τούρκοι, ἀλλ' ὃν δεινότητα ἀπειλούσιν οἱ Σλάβοι, ἀλλ' ἰδίᾳ παρὰ τῶν Ῥωμούνων νῦν μάλιστα, ὅτε εὐκρινῶς διεγράφησαν ἐν ταῖς χώραις ταύταις τὰ ἀλλήλοισι ἀντιθέτα ἱερίσματα. Πολεμούντες τοὺς Ἕλληνας ἐν Μακεδονίᾳ οἱ Ῥωμοὶ πολεμοῦσιν ἐαυτοὺς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι· καὶ ταῖς χώραις των, ὑποσκάπτουσι τὴν ἀκεραιότητά των τὴν πολιτικὴν ἐν Δοβρουτζᾷ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥωμανίᾳ καὶ Μολδαυίᾳ καὶ ὑπονομεύουσι τὴν ἐθνικὴν ἀκεραιότητά των ὅπου διηπτοε λαλεῖται ἡ Ῥωμανικὴ γλῶσσα. Οἷα δὴποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ τύχῃ τῆς Μακεδονίας, διὰ τὰν ἑκατὸν κατὰ μέγιστον δρομὸν χιλιᾶδων ἐν Μακεδονίᾳ Βλᾶχων, δὴ τὰ 90 ἑκατοστά θέλουσι νὰ εἶναι καὶ εἶναι Ἕλληνας, καὶ Ῥωμοὺν καθισταμένων, Ῥωμανικὴ ἡ Μακεδονία οὐδέποτε θὰ καταστῇ. Ἄλλ' ὀρεῖται νὰ ἀκερθώσιν οἱ Ῥωμοὶ, ὅτι ἂν μὴ γίνῃ ἑλληνικὴ ἡ χώρα αὕτη — καὶ εἰς τοῦτο φαίνονται συντελοῦντες νῦν οἱ Ῥωμοὶ — τὰ στόμα τοῦ Δουνάβειος καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, οἱ πνεύμονες οὗτοι τῆς Ῥωμανίας, τάχιστα θὰ φραγθῶσιν, ὥστε ἄμεσως νὰ καταστῇ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἡ δύσπνια.

Η ΟΡΕΣΤΕΙΑ
ΕΝ ΤΩ ΒΑΣΙΛΙΚΩ ΘΕΑΤΡΩ

Τὸ Βασιλικὸν θέατρον ἐνεκαίνισεν τὰς παραστάσεις τῆς ἐφετινῆς θεατρικῆς περιόδου διὰ τῆς Ὁρεστιάς τοῦ Αἰσχύλου, κατα μεταφράσιν εἰς τὸ πέδον τοῦ κ. Γ. Ν. Σατραντζίδου. Ἀπὸ τῶν προπαρελόντων δὲ Σαββάτων ἐπὶ πολλὰς ἐσπερας συνέκρινον τὸ θέατρον πλῆθος θεατῶν, καὶ ἀνεγνώριον πάντες, ὅτι καὶ μετὰ πάροδον τριασῶν αἰῶνων τὰ ἔργα τῶν μεγάλων τραγικῶν τῆς ἀρχαιότητος διατηροῦν ἀμείωτον καὶ μονονοχὶ πρόσφατον τὸ καλλὸς αὐτῶν, ισχυρῶς κινουῦσα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ θεατοῦ καὶ παρασκευάζοντα εἰς αὐτὸν καλλιτεχνικὰ ἀπολαύσειν ἔχοντα. Ἰκανοὶ δὲ οἱ Αἰσχύλου μέγας μὲν τὴν ποιητικὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς λέξεως, ὡς πρὸς τὴν δραματικὴν ὅμως οικονομίαν, ἐν τῇ τέχνῃ καθόλου ὑστερεῖται μετ' αὐτὸν διὰ τραγικῶν, ἄλλα καὶ περὶ τῆς τριλογίας, ἣν εἰς τὰ ἔργα του βίου του ἐποίησε, τῆς Ὁρεστίας, ἣν ἐπρωτεύειν ἐν τῇ δραματικῇ ἀγωνί τοῦ 458 π. Χ. δύναται ἐπίσης να λεχθῇ, ὅτι περὶ τῶν ἐπὶ Περικλέους συντελεσθέντων καλλιτεχνικῶν ἔργων πόσον προσφωδὸς λέγει ὁ Πλούταρχος, «ὅτι ἀπάνθει καὶ νότῃ τις ἔθικτον ὑπὸ τοῦ χρόνου διατηροῦσα τὴν ὅψιν, ὥσπερ ἀέθβαλ· πνεῦμα καὶ ψυχὴν ἀήρην κατεμεινυμένην τῶν ἔργων ἐγόντων».

Εὐφρόσυνον εἶναι, ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ Βασι-
λεὸς τοῦ Θεάρχου κατεῖδε τέλος, ὅτι καὶ εἰς τὴν περι-

καταθέσεις εἰς κοινὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου